

ב"ל (חיפה) 10789-09-09 - בן ציון ראובני נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 10789-09-09 - בן ציון ראובני נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה חיפה
ב"ל (חיפה) 10789-09-09

בן ציון ראובני

ע"י ב"כ - עו"ד סנדרוביץ

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ - עו"ד דויטשר

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

[05.02.2013]

כב' הסגנית נשיא איטה קציר

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת הוועדה הרפואית לעררים (נפגעי עבודה), מיום 18/1/09 ("הוועדה"). בהחלטתה קבעה הוועדה כי נכותו היציבה של המערער היא בשיעור 23% מיום 1/4/04 ("ההחלטה").
2. טענת הערעור היא שוועדת הרשות טעתה לעניין הפעלת תקנה 15 משאימצה את עמדת המעסיק לפיה המערער פוטר עקב שינויים מבניים ולא עקב תפקודו.
3. המשיב טוען כי הפעלת תקנה 15 מצויה בשיקול דעתה המוחלט של הוועדה, וכי מדובר בקביעה רפואית-מקצועית, ושמכך לא נפל פגם משפטי בהחלטתה.
להלן עובדות המקרה:
4. בטרם יוכרע הערעור לגופו, להלן תמצית עובדותיו:
א. המערער, יליד 1948, נפגע בתאונת דרכים ביום 17/9/03.
ב. ביום 1/6/04 הוכרה התאונה כפגיעה בעבודה.
ג. ביום 18/9/08 נבדק המערער על ידי ועדת רשות לעניין הפעלת תקנה 15, אשר עיינה בדו"ח ירידה בהכנסות מיום 16/9/08 ובמכתב הפיטורים. ועדת הרשות קבעה:

"התובע יליד 1948 עבד שנים רבות ביוניליוור כמנהל חשבונות ולאחר מכן גם מבקר מלאי, חזר לעבודתו לאחר היעדרות של כחודשיים ועבד בה עד פיטוריו ב- 6.06, לדברי מעבידו בשל שינויים ארגוניים בחברה. עפ"י הממצאים הרפואיים אשר פורטו בדוח ועדת הרשות סבורה שאין לנ"ל כל מגבלה רפואית המונעת ממנו להמשיך בעבודתו".

ד. ביום 18/1/09, לאחר שקיבלה את דו"ח ועדת הרשות, סיכמה הוועדה את הדיון בעניינו של המערער. הוועדה הקשיבה לדברי המערער ובא כוחו לשעבר, עוה"ד מנשה משה, ועיינה במכתבו מיום 18/1/09, בו העלה את השגותיו כנגד קביעותיה ומסקנתה של ועדת הרשות. לדעת הוועדה, אין קשר בין הנכות הפסיכיאטרית לבין הירידה בזיכרון. הוועדה עיינה בדו"ח ועדת הרשות וקיבלה את המלצתה, לפיה אין מקום להפעלת תקנה 15. לדעת הוועדה, "אחוזי הנכות הרפואית שנקבעה אינם מגבילים את התובע מלחזור לעבודה", ולכן נקבעה למערער נכות יציבה בשיעור 23%, מיום 1/4/04.

לאור האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

5. אקדים ואומר, כי לאחר שעיינתי בנימוקי הערעור, בפרוטוקולים של הוועדות ובכלל החומר המונח בפני ונתתי דעתי לטענות הצדדים בדיון, הגעתי למסקנה כי דין הערעור להתקבל.

6. לטענת המערער, ועדת הרשות התעלמה ממצאי בדיקתו ומהתיעוד הרפואי בעניינו, המצביע על מגבלה בזיכרון, יכולת הארגון והמיקוד; ועדת הרשות התעלמה מהכשרתו המקצועית, עברו התעסוקת ומיומנותו, וכן התעלמה מתצהירים שהוגשו מטעם עמיתיו של המערער.

המערער הוסיף וטען, כי ועדה רפואית לעררים מאוחרת יותר, מיום 18/7/11, קיבלה את טענות המערער ונקבעה לו נכות גבוהה יותר תוך יישום תקנה 15 במלואה (מע/1). לשיטת המערער, יש להסדיר עניין זה רטרואקטיבית לתקופה הקודמת נשוא החלטת הוועדה דנן.

7. לאחר קבלת החלטת הוועדה נשוא הערעור, הגיש המערער תביעה להחמרת מצב לפי תקנה 36. המערער הציג בדיון את פרוטוקול הוועדה הרפואית לעררים מיום 18/7/11 (מע/1) ממנו עולה שהוועדה קבעה שיש להפעיל את תקנה 15 במלואה, וזאת "לאחר שעיינה בדו"ח שיקום ועדת רשות ובהמלצתה". נראה, כי משקבעה ועדה מאוחרת יותר שיכולת ביצוע המטלות על ידי המערער נפגעה בעקבות הפגיעה בעבודה - יש מקום שהוועדה תעיין בהחלטת הוועדה הרפואית לעררים מיום 18/7/11 ובהמלצת ועדת הרשות עליה התבססה אותה ועדה. הוועדה תשקול אם יש באמור כדי לשנות מקביעתה בדבר אפשרות הפעלת תקנה 15 בעניינו של המערער ממועד קביעת דרגת נכות יציבה בעקבות הפגיעה.

לאור האמור, דין הערעור להתקבל.

8. לאור האמור לעיל, עניינו של המערער יוחזר לוועדה הרפואית לעררים, באותו הרכב, על מנת שתעיין בהחלטת הוועדה הרפואית לעררים מיום 18/7/11 ובהמלצת ועדת הרשות עליה התבססה אותה ועדה. הוועדה תשקול אם יש באמור כדי לשנות מקביעתה בדבר אפשרות הפעלת תקנה 15 בעניינו של המערער ממועד קביעת דרגת נכות יציבה בעקבות הפגיעה.

החלטת הוועדה תהיה מפורטת ומנומקת.

המערער יזומן להופיע בפני הוועדה, גם באמצעות באי כוחו.

9. המשיב יישא בהוצאות המערער בגין הליך זה בסך 3,000 ש"ח אשר ישולמו לידי המערער תוך 30 ימים מעת שיומצא למשיב פסק הדין.

לצדדים מוקנית, תוך 30 ימים מעת שיומצא להם פסק דין זה, זכות לבקש מבית הדין הארצי לעבודה בירושלים רשות לערער על פסק הדין.

ניתן היום, כ"ה שבט תשע"ג, (5 פברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.